

ביבי דול

השחקנית קרול בייקר, קר, אמה של בלאנש, שהתפרסמה בתפקיד ביבי דול, בטרט ה' יחיד שעשתה עם אביה של בלאנש, ה' במאי ג'ק גרפין, בשנת 1961, משהו פראי.

שלו לארץ ישראל היו סיפורי השכנים. ג'ף איסט, בנו של סוכן קרקעות, התגלה על ידי צייד-הכשרונות של יונייטד ארטיסטס, שחיפשו האקלברי פין שובב ומנומש ומצאו את ג'ף, שהיה אז בן כמעט ארבע-עשרה. אחר כך היה סופרמן המתבגר, בשיער צבוע לשחור, וג'ק לונדון הצעיר באפיוודה מחיייו של הסופר, ביחד עם רוד שטייגר. הליהוק כיוסף לא השאיר לו זמן לנשימה ארוכה בין שתי ההפקות, והזקן שהודבק לו גרם לו מבוכה לא קטנה. "הייתי כלי-כך רחוק מכל המפורסמים האלה, כלי-כך חסר-ביטחון וחסר-כלים. אבל העזרה שהגישו לי, גם הבמאי וגם בלאנש, שהיתה ידידה טובה ומבינה גם על הבמה וגם אחרי שעות העבודה, נתנו לי הרגשה ביתית. נעזרתי ברעיון של האהבה הגדולה הגורמת לאדם להאמין בלי מצרים. יוסף אוהב את מרים כלי-כך, עד שהוא מוכן להאמין לה שלא בגדה בו, ולקבל את הרעיון שהיא נושאת את המשיה, לא לשי אול שאלות ולעמוד לצידה בשעות הקשות. ואם להיעזר במיסטיקה — אחרי שקיבלתי את התפקיד נזכרתי פתאום כי שם הטבילה שלי היה 'יוסף'. צלצלתי לחברת ההסרטה ואמרתי: 'אולי יש בכך סימן שתפקיד זה אכן נועד בשבילי?'"

ערינה פיינר

לידת המשיח

מעמד הסיום של מרי ויוסף — סיפור אהבה מתרחש במערה ולא באורווה, כפי שמתארת המסורת את מקום לידתו של ישו. מרי,

השחקנית בלאנש בייקר, ויוסף, השחקן ג'ף איסט, מתבוננים בתינוק שנועד לשאת על גבו את סבל האנושות, אבל עדיין זוהרים באושר של הרגע, שהוא חוויה ראשונית וחדשה לשניהם.

שוב לא יכולתי לעקוב אחרי הצירים המצופים, במהלך לידה טבעית. בלילה השלישי — לידה היולדת בת בדרך לבית-החולים, ולי לא נישאר מה לראות. וסוף-סוף, כשבלילה הרביעי עקבתי אחרי הלידה מתחילתה ועד סופה, כמעט עד סופה — התעלפתי, ומצאתי את עצמי שוכב בתמיכת בית-חולים..."

מול בלאנש, המתגעעת לשיקספיר ול-איבסן (תפקידה האחרון היה עם כריסטופר וולקן, מציד הצבאים, בהצגת אווז הפרא), עומד נער אדמוני ויפה עיניים, כיאה ליוסף, צאצא לבית דוד, אם כי בית הוריו האמיתי הוא בית קתולי בקנזס-סיטי, והקשר היחידי

לכן, כשבאתי לעבוד על מרי וג'וזף החלטתי להיעזר בתולדות האמנות. והרי זה בדיוק השטח האהוב עלי. התחלתי לעבור על כל ציורי הרינסנס, המתארים קדושים ודמויות דתיות, ולהתעכב על הגדולים שבהם, ובעיקר על ציורי המדונה של ליאונרדו דה-וינצ'י."

חוויה אחרת שעברה במיסגרת ה' מחקר, יכולה לשמש תסריט לקומדיה: 'הסרט מסתיים בלידה ואני מעולם לא ילדתי. החלטתי לגשת לבית-יולדות ולעקוב אחרי לידה. בלילה הראשון חיכינו שלוש שעות ללידה מצופה אבל זו לא הגיעה. בלילה השני ילדה היולדת בניתוח קיסרי

שם שיחקה את תפקיד הבת הצעירה של מישפחה וייס היוצאת מדעתה, לתפקיד קשה לא פחות: צעירה הנחשבת לתמהוגנית כשהיא מודיעה שהיא נושאת את המשיה. "הייתי צריך להיות הלולייין-הכפיל של עצמי", מספר ג'ף איסט, שטיפס על חומה בהתקפה על מחסן נשק רומאי, זינק לגובה.

המפיק

ג'ון קורמן בילה ב'שר' אל יותר מאשר בכל מקום אחר בשנה האחרונה. הוא בא לכאן בשנית ופיו מלא שבחים לנופים ולאנשים.

נילחם פנים אל פנים ועשה בעצמו כל מה שאנשי מיקצוע מיוחדים עושים בדרך-כלל. בלאנש, ילדה-כוכבים, עם עבר יהודי ומישפחה בירושלים. אמה, קרול בייקר, התגיירה כשנישאה לאביה היהודי, במאי התיאטרון הידוע, ג'ק גרפין. הנישואין הסתיימו בשערוריה ובלאנש (ברכה), יחד עם אחיה הרשל (צבי), שהפך בינתיים למטייקאי מיקצועי, נדדו עם האם לרומא, ואחר כך ללונדון. שניהם היו ילדים מחורגים וגמרו את לימודי התיכון לפני זמנם. בלאנש רצתה להיות רופאה, נמשכה ל-פסיכולוגיה במישחק תיאטרון, כשהמרתק אותה באמת, בכל עניין המישחק, הוא דווקא התחקיר. "אני ממש מטורפת לעבור דווקא מחקר. כשהתכוננתי לתפקידי בשוואה יצאתי לצי'קוסלובקיה ולפולין והלכתי לפי מפת מחנות-הריכוז שבהם היה אבא. הרר בשתי שאני חייבת לראות אותם המקומות.

ירדי נעלין

ירדי נעלין, שמיספרם כימעט ועולה על המבוגרים, מתייחסים בהשדנות ובהס' תייגות לזרים הבאים לכפר, במשך כל ימי ההסרטה ניצבו על

הגגות כשהם נועצים עיניים סקרניות בקירקס החי לעיניהם. בתחילה היו תושבי הכפר חשדניים, אולם במהלך העבודה התרככה האווירה אצל התושבים. **צילם: גרגורי רויז'נמקי**